

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVI.

Máj-Jún

2023

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 5-6

Nádej budúcnosti

Počas uplynulých týždňov v našej farnosti päťdesiatšesť detí a mladých ľudí prijalo sviatosti Eucharistie a birmovania. Boli to slávnosti mnohých rodín. Niekde mali nového člena eucharistického spoločenstva, niekde novéhoospelého kresťana. Akokoľvek by sme tieto slávnosti chceli izolovať, vždy sú a budú slávnosťami celého farského spoločenstva. Práve na prvoprijímajúce deti a birmovancov pozeráme s nádejou, že oni budú budúnosťou Cirkvi, oni budú budúnosťou farnosti.

Nástenka vzadu v našom kostole predstavuje sieť plnú mladých zdravých rýb, ktoré chcú plávať správnym smerom, no niekedy potrebujú ešte pomôcť a nasmerovať. K tomu nás pobáda aj nadpis, hovoriaci o otvorení ich cesty k Bohu. Naša životná skúsenosť však hovorí jasnou rečou.

Nádej detí a mladých vo farskom spoločenstve, nielen dovolenkovými a prázdninovými dňami, postupne vyprchá. A my si kladieme (a niekedy ani nie) otázku – kde sa stala chyba? Možno nikde. Možno niekde v nás. Povzdychneme si a ideme ďalej. Entuziazmus opadne, nastane šesť bežných dní.

V snahe o dobrú štatistiku často prehliadneme človeka. Toho, ktorý vstupuje medzi nás. Sme volaní k tomu, aby sme boli prítážlivými svedkami toho, komu sme uverili. A nie vždy nám to celkom ide. Na nasledujúcich stránkach zaznejú detsky milé a mladíckou úprimnosťou krásne svedectvá. Pomôcť ich autorom rástť je výzva pre nás všetkých. Môže sa nám to zdať ako snaha preniesť „vločku snehu letom“. Nemožné...?

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Chvíľa ticha po homílii, vyznanie viery a prosby

Po homílii sa predpokladá, a je nevyhnutná, istá chvíľa ticha. Ticho po počúvaní Božieho slova je tichom meditácie, prijatia a aplikovania do vlastného života i do života spoločenstva. V tomto tichu máme možnosť na vlastnú reflexiu nad tým, čo sme práve počuli. V tejto chvíli ticha je dobré nechať doznievať Božie slovo v našom srdci. Nasleduje vyznanie viery. Liturgiu slova uzatvára Krédo – symbol viery. Je ďalším krstným prvkom. Krédo vstúpilo do svätej omše pomerne neskoro – okolo roku tisíc. Ani dnes počas feriálneho slávenia nie je predpísané. Svätá omša sa teda môže sláviť bez prednesu vyznania viery. Krst však nie. Vyznanie viery je teda krstným prvkom a my vyznávame vieru nielen preto, že odpovedáme na Božie slovo, ktoré sme počuli, ale aj kvôli tomu, aby sme vyjadrili, že môžeme sláviť Eucharistiu, pretože sme pokrstení, vyznali sme svoju vieru a obnovujeme si ju pred začiatkom slávenia eucharistickej časti svätej omše. V každej sv. omši sa stretávame aj s modlitbami veriacich. Nasledujú po vyznaní viery. Nanovo ich zaviedla liturgická reforma. Už skôr bolo vysvetlené, že začiatkom eucharistického slávenia, t. j. začiatkom obradu obetovania, by mohla byť práve modlitba veriacich. Všeobecné smernice ju ale považujú za záver liturgie slova.

Bohu, ktorý hovoril, veriaci odpovedajú modlitbou. Modlitba veriacich znamená, že veriaci, t. j. pokrstení, ako Boží ľud a kňazské telo orodujú u Boha za potreby celého sveta. Nasledujú tak povzbudenie Pavla a Timoteja: „Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby a orodovania“ za tých, čo vládnu, za tých, čo sú v núdzi... Spoločenstvo kresťanov zjednotené v zhromaždení, teda v jednote s celou Cirkvou, prosí a stavia sa tak medzi Boha a ľudstvo. Je dobre keď počúvame a naplno si uvedomíme za čo sa modlíme a na aký úmysel sa spoločne spájame. Modlitba veriacich je uvedená a riadená kňazom; úmysly modlitby sú prednášané diakonom, lektorom alebo niektorým z veriacich. Odpoveď ľudu, zvolanie ku Kristovi alebo k Bohu Otcovi (Pane, vyslyš nás alebo Kriste, vyslyš nás), je účinnou modlitbou veriacich. Toto zvolanie môže byť tiež nahradené tichou modlitbou. Táto forma modlitby je prebratá z východných a ambroziánskych modelov, ktoré sú odlišné od dávnej rímskej tradície zachovanej v liturgii Veľkého piatku. Podľa rímskeho modelu kňaz alebo diakon vyslovuje úmysel (za svätú Cirkev, za pápeža, za kresťanov, za katechumenov, za Židov, za kresťanské spoločenstvá, za tých, čo spravujú štát atď.), ľud sa v tichosti modlí a potom kňaz vysloví kolektu, t. j. modlitbu, na daný úmysel. Po skončení liturgie slova sa centrum slávenia mení. Kňaz opúšťa sedes a prejde k oltáru. Tým sa začína druhá veľká časť liturgie omše – obetovanie, obetná hostina, Pánova večera.

(spracované podľa Ildebrando Scicolone OSB „Eucharistia utvára Cirkev“)

Svedectvá birmovancov

Ako sa ma dotkol Boh

Na slávnosť birmovania som sa veľmi tešila. Keď som si predstavovala, ako dostanem dary Ducha Svätého, vždy som sa nachvilu zastavila a uvažovala nad tým, aký pocit to môže byť. Dnes už môžem povedať, že ten pocit sa snád' ani nedá opísať slovami. Bolo to niečo úžasné. Myslela som, že keď sa postavím pred pána generálneho vikára, budem mať trochu strach. Na moje prekvapenie som zažila úplný opak. Keď som vyslovila moje birmovné meno a zahľadela sa mu do očí, mala som pocit, akoby sme sa už roky poznali a vedeli o sebe všetko. Ešte nikdy som nevidela človeka tak nádherne sa usmiať. Zdalo sa mi, akoby predomnou stál sám Ježiš. Naplnil ma neskutočný pokoj. Zatvorila som oči, aby som ešte hlbšie mohla vnímať Boží dotyk a keď sa môjho čela dotkla jeho ruka, cítila som s akým pokojom a láskou mi boli odovzdané dary Ducha Svätého. Boh mi dal pocítiť, že každého miluje osobitne svojou nekonečnou láskou, no predsa

miluje všetkých rovnako. Zrazu zo mňa všetko opadlo. Ten moment ma veľmi dojal a som zaň neskutočne vďačná. Keď som sa potom pozerala na svojich kamarátov, ako prijímali každý rozličné dary Ducha, bola som veľmi šťastná. Od momentu, kedy som stála pred generálnym vikárom až do konca svätej omše mi tiekli slzy po tvári. Boli to slzy radosti a lásky. Bol to neskutočný zážitok, ktorý ovplyvnil môj život nastálo. Prajem každému, aby takéto pozhnanie mohol zažiť, pretože obnovuje dušu a naplňa srdce. Aby každý mohol pocítiť Otcovo objatie.

Lenka

Birmovka bola pre mňa naozaj zaujímavý zážitok. Nie však v zlom. Niekedy som bola však trochu sklamaná, či už kvôli tomu, že mi piatkové stretko zrušilo plány alebo sa mi jednoducho nechcelo. Bola som unavená zo školy, chcela som ísť do fitka, jednoducho všetko ostatné bolo zrazu zaujímavejšie. Omša bola však vždy fajn, dost' sa mi páčili detské omše, keďže tam bolo veľa spevu a vždy to

malo príjemnú atmosféru. Snažila som si z nej vždy niečo odniesť a na konci dňa, keď som si na to spomenula aj to bola vec, za ktorú som bola vďačná. Stretká boli všelijaké. Niekedy ma bavili viac, niekedy menej, ale na tom vlastne vôbec nezáleží, keďže vždy som s nejakého dôvodu odchádzala šťastná a rozhodne som čas strávený práve takto neľutovala. A to všetko vďaka ľuďom, ktorí sa na tom podieľali. Som vďačná, že som sa rozhodla ísť na birmovku. Pomerne veľa som sa o Bohu naučila a stala som sa „dospelou kresťankou“. Nech sa dialo čokoľvek, teraz viem, že to z to stálo a spoznala som aj zopár nových ľudí. Ďakujem.

Petra

Pár slov od animátoriek:

Nemožné človeku no Boh to dokáže...

Keď sme v septembri na začiatku školského roka začínali spolu so 40 deťmi prípravu na prijatie darov Ducha Svätého, cítila som v srdci strach a zároveň veľkú zodpovednosť. Strach z nepoznaného a zodpovednosť za to, či dokážem byť pre birmovancov vhodným sprievodcom na tejto ceste. Deti boli rozdelené do štyroch skupín a každú skupinu viedol jeden animátor. Stretávali sme sa pravidelne v dvojtýždňových intervaloch vždy v piatok po večernej detskej svätej omši. Pripraviť stretko bolo niekedy popri všetkých našich iných povinnostiach náročné. Snažili sme sa hľadať rôzne nápady a inšpirácie, aby naše spoločné stretnutie nebolo len nudnou prednáškou prehustenou informáciami. Veľa detí sme na začiatku vôbec nepoznali, možno sme niektorých registrovali len z videnia. Postupne sme sa navzájom spoznávali. Môžem skonštatovať, že deti boli naozaj

aktívne, tvorivé a vnímavé, čo značne prispelo k priateľskej a uvoľnenej atmosfére. Nebáli sa otvorene hovoriť, kladli zaujímavé otázky, vzájomne počúvali jeden druhého a veľmi dobre spolupracovali. Zaujímavé boli aj spoločné spojené stretnutia všetkých štyroch skupiniek. My animátori sme si vtedy rozdelili tému, o ktorej sme chceli hovoriť a každý z nás prispel svojim pohľadom, niečím zo seba. Táto skúsenosť bola obohacujúca, pretože vystihovala našu individualitu a jedinečnosť. Birmovanci prijali od nás aj pozvanie na rôzne aktivity, ktoré sme pripravili pre nich mimo času určeného na pravidelné stretko. Som vďačná Bohu za to, že som mohla byť súčasťou tohto diela. Naučila som sa veľmi veľa a stretla som mnoho zaujímavých a výnimočných ľudí. Takúto skúsenosť by som dopriala každému. Určite sa oplatilo obetovať čas. Možno si teraz v duchu pomyslíte ja by som na toto nemal čas. Áno bolo to náročné, ale získali sme omnoho viac ako sme stratili.

Lenka Dubovská st.

Postreh jednej animátorky:

Príprava na birmovku, do ktorej som bola neočakávane pozvaná, bola pre mňa darom. Išla som do tejto prípravy s vidinou odovzdania vedomostí, ktoré som myslela, že im môžem dať. Chcela som im odovzdať môj pohľad a skúsenosť vo viere. Brala som to ako moju povinnosť. Teraz na konci som zistila, že som hlavne dostala neskutočné dary ja . Ďakujem Pánovi, za každého jedného z nich, že boli ochotný počúvať, rozprávať sa a boli ochotní prijať Ducha Svätého. Boh mi ukázal, že s ním nič nie je nemožné. Bola som prekvapená, akých úžasných ľudí mám vo svojom okolí. Sú pre mňa inšpiráciou. Samotná slávnosť bola pre mňa niečo výnimočné. Cítila som úžasné

spoločenstvo s Bohom a viem, že som nebola sama. :)

Janka

Ako prebiehala príprava na birmovanie

S prípravou na sviatosť birmovania sme začali v našej farnosti na jeseň 2022. Mojou úlohou bolo pomôcť birmovancom, aby sa vedeli lepšie zjednotiť s Ježišom, aby si prehĺbili vedomosti v oblasti viery, aby utvorili spoločenstvo mladých a tak sa pripravili na sviatosť birmovania. Birmovanecké stretná prebiehali raz za dva týždne formou prednášok a diskusií. Každé stretnutie bolo zamerané na danú tému a obohatené o rozličné hry a krátke prezentácie, na ktoré nadväzovali diskusie. Hry boli spoločenské, pohybové alebo tímové, pričom sa vedeli uvoľniť, zasmiať či zabaviť. Birmovanci boli rozdelení do štyroch skupín. Výhodou menších skupín bola väčšia otvorenosť mladých. Nebáli sa podeliť o svoje pozitívne, či negatívne zážitky, o svoje emócie, o to, čo sa im podarilo, ako prežívali sviatky, o živote v škole... Páčil sa mi ich záujem o aktivity. Nikdy neprotestovali. Myslím, že sa radi zapájali do týchto aktivít, že to neboli len prednášky, kde by iba sedeli a počúvali. V skupinách sa vedeli spoločne zdieľať. Zaujímali ich otázky z bežného života a zo života z Cirkvi, čítali sme spoločne sv. Písmo, naučili sme sa rôzne modlitby, dostávali rôzne úlohy, zúčastnili sa na farskej brigáde, na krížo-

vej ceste, na adorácií a opekačke. Často-krát zo vzájomných zdieľaní vzišla nová téma, ktorá ich zaujímala a potom sme ju rozoberali dlhší čas. V spoločných modlitbách sa učili Bohu ďakovať a prosiť vlastnými slovami. Veľmi dobrá atmosféra vládla na večernom stretnutí Taizé vo farskom kostole, kde sme spevmi a chválami oslavovali Boha. Na začiatku spoločných stretnutí sme často prosili Duchu Svätého o to, aby viedol celé naše stretnutie, aby sme sa cítili slobodne, aby sme sa nebáli diskutovať o daných témach. Výsledkom toho boli živé diskusie a vzájomná interakcia medzi mladými. Vždy som sa veľmi potešila, keď som videla birmovancov na svätej omši, o to viac, keď som videla aj ich rodičov, ktorí im majú byť vo viere prvými svedkami. Vo svojich modlitbách som zverila birmovancov a ich rodiny do ochrany Duchu Svätého. V deň, keď sme dali birmovancom za úlohu vybrať si birmovné meno sa mi večer dostala do rúk kniha s náboženskou tematikou, kde sa písalo o tom, aký význam a poslanie majú naše mená či už pri krste, keď nám ich vyberajú rodičia, alebo keď si birmovanci sami vyberajú svoje birmovné meno. Vníkala som, že Duch Svätý ma neustále vedie po ceste, ukazuje mi, ako sa mám stále formovať a objavovať nové veci. Niektoré veci som chcela riešiť hneď sama, ale časom som pochopila, že sa ich musím naučiť odovzdať Jemu a trpezlivo čakať na ten správny čas, kedy ich bude možné zrealizovať. Keď som hľadala odpoveď na otázku Ako ďalej, našla som v Písme tento verš: „Moja pravica ťa povedie po твоjich cestách. Moja mocná ruka ťa podrží.“ Toto je skutočné svedectvo, že Boh nikdy nesklame ak sa odovzdáme do Jeho rúk.

Svedectvá prvoprijímajúcich detí v pôvodnom znení :) (upravená bola iba gramatika)

Je tu nedeľné ráno. Konečne som sa dočkal prijímania. Som zdravý a šťastný. S bratom sme sa obliekli a vyrazili. Rád som všetkých stretol pred kostolom. Najviac sa mi páčilo ako sme kráčali ku oltáru, spievali piesne a ako som niesol obetné dary a prijal Sviatosť oltárnu. Celá rodina sme šli na obed. Bola to krásna slávnosť a nikdy na ňu nezabudnem. Bolo to super.

Alex

Mne sa prvé sv. prijímanie veľmi páčilo. Bolo to parádne. Prijímať do svojho srdca telo Pána Ježiša je veľká pocta. Podľa mňa sa to všetkým mojim spolužiakom aj Pánovi Ježiškovi páčilo. Od tejto chvíle sa budem snažiť nespraviť žiaden hriech. Bolo to veľmi super. Bola som šťastná. Som rada, že som sa naučila novú vec. Bol to asi najlepší zážitok. Najlepšie na tom bolo, že sme sa tu všetci stretli aj s Pánom Bohom a Ježiškom.

Margarétka

Na prvé sv. prijímanie som sa pripravovala na náboženstve i v škole a doma s mamou. Pred sv. spoveďou som sa bála či

to zvládnem. S pomocou pána farára som to zvládla. Prišiel ten výnimočný deň. Tešila som sa. Obliekla som si biele šaty a rúcho, ktoré sme mali všetci oblečené. V kostole bolo pekne, hrala hudba a všetko bolo slávnostné. Mala som príjemný pocit a pri srdiečku teplo. Veď Pán prišiel do môjho srdca. Tá chvíľa bola nádherná. Celý týždeň som chodila na sv. prijímanie.

Lea

Ráno som vstala, potom som sa naraňajkovala a maminka mi natáčala vlasy. A potom som sa obliekala do šiat a črievičiek. A išli sme do auta a išli sme potom do Suchej a keď sme išli do Suchej tak sme išli do kostola a tam sa konala prijímanie. A tam si na zoradili a išli sme do kostola do lavíc a tam sme si sadli. A po prvom svätom prijímaní sme išli do reštaurácie. A najviac sa mi páčilo prijímať Telo Kristovo.

Terezka

Na prvom spovedaní sa mi najviac páčilo, že nás nikto nepočul a nemohli sme sa nakaziť keby bol niekto chorý. Ešte sa mi aj páčilo, že sa aj rodičia vyspovedali. Zážitok bol, keď som išla ako prvá. A deň bol suprový. Páčilo sa mi úplne, ale úplne všetko. Na prvom svätom prijímaní sa mi

páčilo ako som niesla telo Kristovo, ako to tam pekne vyzeralo, proste všetko sa mi páčilo. Zážitok bol keď som prijala Telo Kristovo. A zdá sa mi, že som Pána Boha aj v sebe cítila. Dva sväté dni boli najlepšie z môjho života.

Lilien

Hneď ráno ako som sa zobudila som sa zobudila, som sa začala tešiť na prvé sväté prijímanie. Keď som sa obliekla a prišli sme do Suhej, sme sa stretli vonku kúsok od kostola. Pomaly sme išli do kostola a pritom nám hrala hudba. V kostole sme si išli posadať do prvých lavíc – to sme nacvičovali. Svätá omša prebiehala normálne. Pred tým, ako nám dal pán farárko oplátku, sme sa pomodlili modlitbu pred sv. prijímaním. Ako som nastúpila na oplátku mala som z toho super pocit. Keď som dostala oplátku išla som si sadnúť a po chvíľke som sa zase pomodlila modlitbu po sv. prijímaní. A ešte pred oplátkou sme išli čítať prosby, teda iba niektorí a ostatní okrem dvoch žiačok išli niest' obetné dary ako napríklad torta.. a tie dve žiačky po oplátkach išli čítať poďakovanie rodičom. Počas celej sv. omše spievali pesničky. Celé sväté prijímanie bolo krásne. Uvedomila som si, že som prijala Telo a Krv Pána Ježiša. Keď skončila celá sv. omša, išli sme sa odfotiť. Z kostola sme išli do reštaurácie, kde som podostávala darčeky od celej rodiny. Naobedovali sme sa a išli sme k nám domov. Celé sväté prijímanie bolo super.

Simonka

Na mojom I. sv. prijímaní sa mi najviac páčilo ako sme spievali pesničky Som tvojou ovečkou a Milý Ježiš priateľ detí. Ako druhé sa mi páčilo ako som prijímala do svojho srdca Ježiša Krista. Potom sa mi veľmi páčilo ako boli všetci oblečení, aké mali účesy a obuv a tak. Ale strašne sa mi páčila hudba vzadu. Bolo ich si

sedem, osem a krásne spievali. A ešte čo sme spievali tie pesničky tak jedna dievčina nám hrala na gitare. A hrala aj tým ženám vzadu čo spievali. A vlastne takýto krásny zážitok som zažila. Konieeccc!!!

Saskia

Prvé sväté prijímanie dopadlo super. Najprv sme prišli do kostola, potom sme si kľakli a išli do lavíc. Pán farár nám rozprával o rybičke a ako sa máme správať. Potom sa nás farárko pýtal na otázky a my sme odpovedali zriekam, verím a chcem. Potom sme hovorili modlitby a spievali sme pesničky. Išli sme potom na oplátku. Potom skončila omša/sväté prijímanie a dostávali sme samolepku rybičku, knihu (ktorá sa volá STOVEČKOVO), ruženec a modlitebnú knižku (ktorá sa volá ALELUJA). Najviac sa mi páčilo ako sme prijímali Ježiška do svojho srdiečka.

Emka

Na sv. prijímanie sme sa pripravovali s pánom farárom a rodičmi. Všetci sme dobre zvládli aj skúšky na fare. Potom sme mali sv. spoveď. A potom prišiel ten slávnostný deň. Stretli sme sa oblečení v krásnych bielych rúchach. Vyzerali sme ako anjeli. Slávnostne sme prišli do kostola. Tešila som sa, že prijmem Pána Ježiša do svojho srdca. Bola to krásna chvíľa. Odteraz ho chcem prijímať stále.

Emka

Moje I. sväté prijímanie bolo úžasné. Na začiatku sme počkali pred kostolom, ale začalo trochu pršať. No keď sme vstúpili do kostola v krásnych šatách, posadili sme sa do lavíc. Vtedy som bola nadšená, že prvýkrát Pána Ježiša prijmem do svojho srdca. Na začiatku sme držali sviečky a obnovovali si krstné sľuby. Potom prebehla svätá omša, kde si pán farár pre nás pripravil krásnu kázeň o rybkách. Keď som prijímala Pána Ježiša bola som veľ-

mi šťastná. Všetko prebehlo tak pekne a pokojne. Bol to nezabudnuteľný deň.

Tamarka

Najskôr sme sa zoradili vonku do zástupu. Potom sme išli do kostola kde sedeli naši rodičia. Pokľakli sme si a odkráčali sme do lavíc. Najviac sa mi páčilo keď sme spievali pesničky. Ešte sa mi páčilo keď sme prijali Telo Kristovo. Po skončení omše nám pán farár rozdal darčeky a rybičky. Potom sme išli s celou rodinou na slávnostný obed.

Ninka

V nedeľu sme mali prvé sväté prijímanie, ale to nie je všetko. V nedeľu som vstal a umyl som si zuby, išiel som sa prezliecť do obleku. Potom sme išli k babke, tam som si obliekol habit a potom sme išli do kostola. Tam sme na začiatku oľutovali svoje hriechy a potom začalo čítanie. A potom sme spievali a tá najviac zaujímavá vec je Telo Kristovo.

Timko

Keď som sa ráno zobudila tešila som sa na moje I. sväté prijímanie. Po raňajkách sme sa s rodičmi vychystali a išli sme pred kostol. Tam sme sa všetci stretli. Potom sme spoločným sprievodom, aj s pánom farárom vošli do kostola a začala sa svätá omša. Svätá omša bola pre mňa krásna a výnimočná, lebo som prvý krát prijala Božie telo. Po svätej omši sme si všetci urobili spoločnú foto a potom aj každý sám so svojou rodinou. Z kostola sme išli na obed s celou mojou rodinou. Od krstného som dostala tiež retiazku so zlatým krížikom a od rodičov hodinky. Tento deň sa mi veľmi páčil a najviac sa mi na ňom páčilo, že som prijala Pána Ježiša Krista.

Tamarka

Ráno 7:00. Dobré ráno! Ďalší krásny deň nás čaká. Ale dnes je iný. Je svätá spoveď a čakáme na babku a dedka, ktorí

prídu po spovedi. O desiatej sme boli všetci v kostole. Už som sa mohol zaraďiť. Andrej Tománek ma pustil za seba a bol na rade. Za chvíľu som bol v spovednici. Začal som sa spovedať. Bolo to super. Doma sme ešte chvíľu čakali na dedka a babku. Keď prišli sa vybalili. Po 1 hodine sme si zahrali šachy a dámu a volejbal. Po 1 hodine sme išli spať. Dobrú noc! 9:00

Janko

Prvé sv. prijímanie 4. 6. 2023 – nedeľa. Na začiatku sv. omše sme sa poklonili Pánu Ježišovi a potom sme si išli sadnúť do lavíc. Plní napätia a radosti sme čakali na tú vzácnu chvíľu kedy prijmem Pána Ježiša do svojho srdca. Po kázni sme obnovovali krstné sľuby a so zapálenou krstnou sviečkou sme sľúbili vernosť Pánu Bohu. Potom sme spievali pieseň: Som tvojou ovečkou. Potom sme spievali: Baránok Boží... ďalej sme sa modlili modlitbu pred sv. prijímaním. Potom sme prijímali Pána Ježiša, pán farár povedal: „Telo Kristovo.“ Odpovedali sme: „Amen.“ Potom sme spievali a modlili sa modlitbu po sv. prijímaní. Nakoniec sme čítali poďakovanie rodičom a kňazovi. A veľmi ďakujem Pánu Bohu, že máme takého milého, dobrého a láskavého duchovného otca ako je náš kňaz Milan Cehlárik.

Vivien

Prvé sme prišli do kostola. Bolo to ako normálna omša, lenže sme prijímali Telo Ježiša Krista do nášho srdiečka a mali sme oblečené rovnošaty a pod tým sme mali krásne biele šaty a vstávali sme o 5:00, aby mama pripravila jedlo a aby som sa pripravovala. A o 6:16 nám prišla torta. Keď sme boli na prvom svätom prijímaní, tak tam prišla skoro celá rodina: mama, tato, sestra, teta, ujo, teta, ujo, teta, ujo, sesternica, sesternica, sesternica.

Natalka

Pocta Viliamovi Turčánymu

Jedným z podujatí v jubilejnom 30. roku Univerzitnej knižnice Trnavskej univerzity bol spomienkový podvečer, s názvom VYBRAL SOM SI DANTEHO, venovaný básnikovi a prekladateľovi Viliamovi Turčánymu. Program bol prezentovaný v spolupráci s Ústavom dejín Trnavskej univerzity v historickom objekte auly PAZMANEUM. Vo štvrtok 27. apríla 2023 účastníkov zaujali videoprojekcie, veľkoplošné dokumentárne fotografie i autentické výpovede nevynímajúc samotnému V. Turčányho. Riaditeľka knižnice Zuzana Martinkovičová v úvodnom príhovore pripomenula nedožitú 95. výročie umelca, predostrela najvýznamnejšie biografické údaje z jeho života a následne privítala významných literárnych hostí: KATARÍNU KARABOVÚ z Katedry klasických jazykov Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity, Petra Tollaroviča z Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave a herca, recitátora a vysokoškolského pedagóga Štefana Bučka. Moderátor podujatia, Bohumil Chmelík, invenčne dotváral výpovede hostí zamerané skôr na preklady než na vlastnú tvorbu, a tak bola spomenutá najmä DANTEHO BOŽSKÁ KOMÉDIA, PROGLAS i preklady anonymných autorov (RECEPTY SALERNSKEJ LEKÁRSKEJ ŠKOLY). Z Turčányho života zaujala informácia o ceste do Neapola, kam išiel namiesto priateľa Milana Rúfusa, (mal chorú dcérku) a napokon pôsobil celé dva roky na Univerzite INSTITUTO ORIENTALE ako lektor slovenského a českého jazyka. Z Turčányho života zaujali i menej známe fakty a osobné spomienky Štefana Bučka. Ich hodnovernosť vyplýva z desiatok stretnutí, rozhovorov na spoločných vychádzkach, pretože v obaja umelci bývali v Brati-

slave blízko seba. Pre všetkých nezapodaniteľná bola Bučkova interpretácia aj ukážok umelcovho diela, ktorú prekvapivo dotvoril temperamentným pohybom. Slávnostná Pocta Viliamovi Turčánymu v aule PAZMANEUM mala i svoje historické opodstatnenie, pretože v roku 2005 mu Trnavská univerzita udelila čestný doktorát.

Zlata Matláková, Gabriela Spustová
In: Literárny týždenník, ročník XXXVI.,
31.5. 2023, dvojčíslo 15-16, s. 19

Večer s osobnosťami kultúrneho života

Obec Suchá nad Parnou zorganizovala večer v piatok 23. júna 2023 krásne podujatie - prezentáciu novej básnickej zbierky Ruptura cordis – Puknuté srdce od spisovateľky a redaktorky Gabriely Spustovej Izakovičovej a predstavenie novej monografie akademického maliara Jozefa Ilavského – Obraz krajiny a človeka, ktorej autorom je historik umenia Ľubomír Podušel. Stretnutie s našimi rodákmi, významnými osobnosťami kultúrneho života Jozefom Ilavským a Gábriou Spustovou Izakovičovou sa konalo v Obecnej knižnici v Suchej nad Parnou. Básnická zbierka Ruptura cordis – Puknuté srdce prináša básne z kovidového obdobia a z tragédie vojny. Na jednej strane je smutným svedectvom dnešných čias, avšak je aj plná nádeje a viery v dobro v duchovnom rozmere i v ľuďoch na prekonávanie zla. Nachádza sa v nej tiež výber básní z jej predchádzajúcich zbierok. Uvedená knižka obsahuje ilustrácie Jozefa Ilavského z jeho skoršej tvorby, ktoré dané verše umocňujú a harmonicky dopĺňajú. V monografii o tvorbe Jozefa Ilavského jej autor napísal: „Jeho obrazy nás presvedčajú, že umelcove

maliarske dielo sa rozvíja systematicky. Pripomínajú jeho súkromný rozhovor s farbami. Rozhovor o duši, fantázii a snoch. Je to rozhovor zahalený do akéhosi pomyselného závoja ticha, posolstvo poetických metafor. Je iba na nás, či sa necháme unášať jeho vyznievaním, jeho melodickým nokturnom, vďaka ktorému pripomína, upozorňuje na to, o čo nám ide – pokúsiť sa dopátrať pravdy o našom živote a odhodlaní vstúpiť do neznáma – alebo nie.“ Prostredie knižnice počas večera dotváralo niekoľko vystavených obrazov Jozefa Ilavského. Program moderoval riaditeľ Knižnice Juraja Fándlyho v Trnave pán Pavol Tomašovič, ktorý s oboma našimi významnými rodákmi viedol zaujímavý rozhovor. Na podujatí vystúpili aj Suchovský spevácky zbor a spevácke trio Lenka Dubovská ml., Adriana Bobeková a Denisa Matúšová a zaspievali duchovné piesne. Jednu báseň zo zbierky Ruptura cordis – Puknuté srdce zarecitovala dcéra autorky Lucia Taligová. Medzi prítomnými bol starosta obce Martin Glončák s manželkou, dcéra spisovateľka Františka Hečka pani Magdaléna Hajnošová a ďalší hostia a diváci. Chceli by sme sa aj touto cestou organizátorom poďakovať za uvedené podujatie a našim milým rodákom akademickému maliarovi Jozefovi Ilavskému a spisovateľke Gabike Spustovej Izakovičovej poslať odkaz, že nám Suchovčanom bolo čťou stráviť s nimi spoločný, príjemný a obohacujúci večer. Ďakujeme a pripájame im veľkú gratuláciu s práním na ešte veľa tvorivých a úspešných rokov.

Alena Baranovičová

Spoločný koncert so zborom Gaudete

V nedeľu, 11. júna 2023 sa vo farskom

kostole v Suchej nad Parnou uskutočnil spoločný koncert speváckych zborov Gaudete zo Serede a Suchovského speváckeho zboru. Koncert sa konal pri vzácnej príležitosti 10. výročia kňazskej vysviacky nášho pána farára vdp. Milana Cehlárika. Pán farár Milan Cehlárik bol vysvätený za kňaza 15. júna 2013 a v nasledujúci deň odslúžil svoju primičnú svätú omšu. V našej farnosti sme ho spoznali už v roku 2012, keď u nás pôsobil ako diakon pri vtedajšom pánovi farárovi vdp. Petrovi Škultéty. Keď pán diakon Milan Cehlárik začal pri oltári spievať, hneď sme spoznali, že je výborným spevákom. Keďže pochádza zo Serede, tento svoj talent zúročil v seredskom spevokole Gaudete a v súčasnosti je členom Suchovského speváckeho zboru. Jeho pôsobenie v našom zbore si vážime o to viac, že pre umelecký prejav zboru je veľkým prínosom. Moderátorkou koncertu bola Helenka Tajcnárová, ktorá sa v úvodnom prejave prihovorela aj pánovi farárovi Milanovi Cehlárikovi slovami, že sme radi, že aj naša farnosť sa stala jeho pôsobiskom v kňazskej službe a popri všetkých svojich povinnostiach si našiel čas aj na spievanie v Suchovskom speváckom zbore. Zároveň mu poďakovala, že nám umožnil uskutočniť koncert v našom farskom kostole. Jubilejné 10. výročie jeho kňazskej vysviacky a primičnej svätej omše sa stalo milou príležitosťou pre oba zbory, aby sme spoločným koncertom toto jubileum oslávili. V úvode koncertu vystúpil Suchovský spevácky zbor pod vedením jeho dirigentky Aleny Baranovičovej, ktorý zaspieval zo svojho repertoáru skladby sakrálnnej hudby a spirituály. Sólisticky sa predstavili Alenka Marhavá a Jozef Hečko, ktorý dve skladby aj dirigoval. Po ňom nasledovalo vystúpenie hostovského spevokolu Gaudete. Je to

miešaný chrámový spevácky zbor orientujúci sa najmä na sakrálnu hudbu. Hlavným poslaním zboru vždy bolo sprevádzať slávnostné sväté omše vo farskom kostole v Seredi, ale vystupuje aj koncertne v domovskom meste a okolí. Okrem koncertov na Slovensku zbor koncertne vystúpil aj v Holandsku, Rakúsku, Poľsku a Taliansku. Najväčším úspechom bolo sprevádzanie medzinárodnej svätej omše v Medžugorí, ktorá sa rozhlasom prenášala do celého sveta. Zbor sa zúčastnil medzinárodnej súťaže amatérskych speváckych zborov Slovakia Cantat v Bratislave, kde získal strieborné pásmo. Na našom spoločnom koncerte zbor Gaudete zaspieval sakrálnu zborovú skladbu starších i novších autorov, afroamerické spirituály a úpravy populárnych piesní. V rámci jeho vystúpenia sa predstavilo viacero výborných sólistov. Dirigentkou zboru je Mgr. Andrea Ruczová a organový a klavírný sprievod zabezpečuje Mgr. Martin Pekár. V závere koncertu obidva zbory spoločne zaspievali skladbu Cantorum jubilo od Georga F. Händla, ktorú dirigovala pani dirigentka Andrea Ruczová. Vystúpenia obidvoch zborov sprevádzal veľký potlesk od obecnstva a na záver boli dirigent/ky odmenené kvetinovými darmi. Osobitne sme za blahoželali s kyticami kvetov pánovi farárovi Milanovi Cehlárikovi k jeho jubileu, poďakovali sa mu za jeho obetavú kňazskú službu, popriali veľa síl, darov Ducha svätého, Božích milostí a pomoc a ochranu Panny Márie, ktoré mu my, jeho farníci, a ostatní veriaci budeme aj naďalej vyprosovať v modlitbách. Na záver moderátorka Helenka Tajcnárová poďakovala účinkujúcim zborom a publiku za veľký potlesk a vytvorenie slávnostnej atmosféry. Po koncerte sa obidva zbory a pozvaní hostia, medzi ktorými nechýbali ani rodičia nášho pána farára,

stretli na spoločnom posedení v kultúrnom dome. So spevokolom Gaudete sme sa lúčili so slovami, že sme prežili krásne sviatočné popoludnie a tešíme sa niekedy nabadúce, aby sme si znovu zaspievali na spoločnom koncerte, vzdali Bohu vďaku, česť a chválu a zároveň priniesli radosť všetkým divákom.

Alena Baranovičová

Marec - jún v našej farnosti

krsty:

- * Lýdia Muráriková, Špačince
- * Matej Vranka, Suchá nad Parnou
- * Andrej Duban, Dlhá
- * Rebeca Krajčovičová, Suchá
- * Lilien Margita Ďaláková, Trnava
- * Vivien Szabó, Košolná
- * Sofia Szabó, Košolná
- * Adam Krajčovič, Suchá
- * Anna Klimová, Suchá
- * Anna Urbanová, Suchá
- * Olívia Mosorová, Suchá
- * Max Moravanský, Zvončín
- * Agáta Belicová, Košolná
- * Rebeka Krajčovičová, Suchá
- * Noel Velšic, Suchá

sobáše:

Matúš Marko a Katarína Snaková
Peter Gábriš a Petra Martišovičová

pohreby:

- + Emanuel Šurina, Zvončín
- + Pavol Heriban, Trnava
- + Jozef Vadovič, Suchá
- + Terézia Fančovičová, Suchá
- + Miroslav Belica, Trnava
- + Jozef Holkovič, Suchá
- + Daniel Heriban, Svätý Jur

Farské oznamy

Bohoslužby na máj až august 2023

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s plat-
nosťou na nedeľu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši

Sviatky a významné dni máj - august 2023:

29. jún – sv. Petra a Pavla, apoštolov

5. júl – sv. Cyrila a Metoda,
vierožvestov

30. júl – hody - Zvončín

15. august – Nanebovzatie Panny Márie

„Apoštoli Slovanov, svätý Cyril a svätý Metod zostávajú v pamäti Cirkvi spolu s veľkým evanjelizačným dielom, ktoré uskutočnili. Ba možno tvrdiť, že ich pamiatka sa stala osobitne živou a aktuálnou za našich dní.“

Ján Pavol II. Slavorum apostoli

Úmysly Apoštolátu modlitby na máj 2023

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za cirkevné hnutia a spoločenstvá, aby čoraz viac objavovali svoje evanjelizačné poslanie a aby vlastné charizmy dávali do služieb celého sveta.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sa v rodinách rozvíjali evanjeliové hodnoty lásky a spoločenstva.

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún 2023

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby sa medzinárodné spoločenstvo konkrétne pričínilo o to, aby nedochádzalo k mučeniu a aby zaručilo podporu obetiam mučenia a ich príbuzným.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby duchovní pastieri s čistým srdcom vytrvali v službe posväcovania veriacich.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok